

شرائط اشتراك :
سنة لکى ۳۰ ، آلتى آياني
۲۰ غروشدر

مالك اجنبیه ایچون :
سنة لکى ۱۰ ، آلتى آياني ۶ فراقدر . اعلانات
ایچون اداره مأمورى محمدذهنى بکه مراجعت ایدیلیر .

۲۷ تشرین اول افرنجی ۱۹۱۰

۱۴ تشرین اول ۱۳۲۶

صاحب امتیازی :
شہندر زاده قلبلی
امیر ملیسی

اداره وتحریر محلی :
جفال اوغلی جاده سنده دائره مخصوصه در .
مخابرات صاحب امتیاز ایله جریان ایتھلی در .

نسخه سی هر پرده ۲۰ باره در .

۲۳ شوال ۱۳۲۸

ادبیات تصوفانہ

غوث اعظم جیلی نک

قصیدہ عینہ سی

جناب غوث ، وحدت وجودی اثبات ایتدکن
صوکرنا نظر جمع ایله تفصیلاتده دخی وحدتی اشارت
ایده رک :

فائم من شیء سوی الله فی الوری ،
وما من مسموع وما من سامع .

بووریورکه « ساحة وجودده حقدن باشقه برشی
یوقدر ، یعنی هرشی ، ذات احدیتده مستهک شئون
الشیءدن عبارتدر ، اوندن باشقه ایشیدیلان وایشیدن
یوقدر . » دیکدر . سلطان المارفین ، بوییتی تعقیب
ایدن ایاتله « فایما تولوا فثم وجه الله » اسرارنی تفصیل
بووریور .

هوالنور والظلمات ، والماء ، والهوا ،
هوالمصر الثاری وهو الطابع .

« نور ، وظلمات ، صوهووا ، عنصر ناری ومجموعه
طبیعت اودر ! »

هوالحکم والتأثیر ، والامر والقضا ،
هوالمز والسلطان وانتواضع .

« حکم وتأثیر ، امروقضا ، عزیز وسلطان ، ومتواضع
اودر ! »

هو اللفظ والمعنی وصورة کلام ،
یحول من المقول أوهو واقع .

« لفظ ومعنی اودر ، ومعقولدن نشئتباب ظهور اولمش
واولاجق اودر . »

هو موجود الاشیاء وعین وجوددها ،
وعین ذوات الکمل ، وهو المانع .

« اشیاابی ایجاد ایدن اودر ، اشیاانک عینده اودر .
هرشیک ذاتی اوبولوندیغنی کبی اوتارکهر برنی یکدیگرندن
تمیز برحالتده بولوندرانده اودر ! »

بذت بخوم الخلق انوار شمس ،
فلم یس حکم النجم ، والشمس طالع :

« اونک کونشی نوری ، خلق نامنی آلان ییلدیزلردن
طلعت نما اولوز ، لکن کونش دایما طوغمش واصل
افول ایتمزکن نجومک حکمی ابدأ باقی قالماز ! »

زهی جامعیت وکالت! جناب غوث اعظمک بالکثر
شو بیتی بوتون اسرار توحید و تصوفی احتوا ایدیور .
بوییت ، کلمه توحیدک جمع ایتدیگی حقایقک تفسیردر .
بو حقیقتی برکده ده ایشاحله دیورلرکه :

قطعت الوری من ذات نفسك قطعة ،
ولم یک موصولاً ولا فعل قاطع !

« کأن نفس نسیکدن بریارچه افراز ایتدکده « وری »
حاصل اولدی . لکن بو ، نسیندن برصورت قطعیده
آیریدر . ونده قطعی موصول وملتصقدر ! »

بالکثر استدالات عقلیه وصنایع منطقیه ایله
استدراکی ممکن اولمایان حقیقت الحقیقه بوییتک مفهومی در .
پواویله بر « جمع اضداد » سربردکه حقیقتیه منظم
اولماسی ایچون « وصل وفراق » ی توالیدن قورتاروب

عین آنده موجود کورمک ومعافییه هرایکی تجلیتک
فرقتی غائب ایتمه کم لازمدر . بودرجه مشاهدده ومعرفت ،
غایبه کالات معنویه در . بونک مادون و مافوقنده یکجوق
کامل بولونور . لکن بوحالنده ذوقیاب اکل ذوات
هر وقت آزدر .

شیخ مهردین مروتی

حکیمات

امام غزالی نک بر اثر مشهوری

کتاب مضمون به

علی غیره

فان قبل هذا اشکال قوی فاجوابه ؟ فیقال جوابه
انهم اخطوا حيث ظنوا ان التميز لا یحصل الا بالملکان
بل یحصل التميز بثلاثة امور : احدها بالملکان کجسمین
فی مکانین . والثانی بالزمان کسوادین فی جوهر واحد
فی زمانین . والثالث بالحد والحقیقه کالاعراض
المختلفة فی محل واحد مثل اللون والطعم
والبرودة والرطوبة فی جسم واحد فان المحل لها واحد
والزمان واحد ولكن هذه معان مختلفة الذوات یجدو
دها وحقیقتها .

« دینیلرسه که بونده ، قوتلی مشکلات وار ،
جواب ندر ؟ جوابی شوکه اوتار [یعنی روحک
لامکان بولوندیغنه معارض قالاتار] تمیزک بالکثر مکان
ایله حاصل اولاجنی ظن ایتدکری ایچون خطاییتدیار .
حالبوکه تمیز اوج شیهه حاصل اولور .

اولا : مکان ایله : ایکی مکانه ایکی جسم کبی .
ثانیاً : زمان ایله : بر جوهرده ، ایکی یعنی مختلف
زمانلرده ایکی دورلو قارالغک وجودی کبی .

ثالثاً : حد وحقیقت ایله : رنگ ، لذة ، صووقات
یاشلق کبی مختلف اعراضک بر محله وجسم واحده
وقوعی کبی . زیرا بو اعراض ایچون مکان وزمان بردر .
شوقدرکه بونار حدود وحقایقه مختلف الذوات
اولان معناردر . »

فتمیز اللون عن الطعم بذات لا مکان ولا زمان وتمیز العلم
عن الإرادة والقدرة بذاته وان کان الجميع لشیئی واحد
فاذا کما تصور اعراض مختلفة الحقایق بذاتها فی محل
واحد فلان یصور اشیا مختلفة الحقایق بذاتها فی غیر
مکان اولی .

« رنگک لذندن فرقی » ذاتیتی « ایله اولوب مکان
و زمان قید و اعتباریه دکادر ، ناصل که علمک اراده
وقدرندن تمیزی ذاتیه در . مادام که بو اوصافک شیء
واحد ایچون اطلاق مشروعدر ، ذاتیه حقایق مختلفیه
مالک اعراضک بر محله تصوری کبی ، ذاتیه مختلف
حقایقه مالک اولان اشیاانک دخی مکانه احتیاج کورولمندن
تصوری اولوبتددر . »

جناب اسام بوراده متفکرات آدمیه نک الکیقزلردن
برنی ساحة تحقیقه وضیع ایدیور . فی الواقع بوراده
مبحث بوتون بوتونه افکار مجرده مشدائر قالیور .

جناب امام ، لامکان اولوق خصوصنده کی مشابیهت ک
مانع تمیز اولمادیغنی یعنی لامکان اولمادندن ناشی روحک
« عین الله » دن عبارت بولونمادیغنی ییلدیریور ومقصودلری
شو اولویورکه :

جناب حق وروح ک هر ایکسیده لامکان ایشده
بوندن طولانی یکدیگرندن تمیز ایدیللمعلری لازم کلز
رنگک لذندن فرقی مکان وزمان ایله اولمایوبده ماهیت
و ذاتیلری اعتباریه اولدیغنی کبی حق ایله روحک
تمیزلری دخی ذاتیلری اعتباریه در ،

بو مبحث او قدر علوی ولطفدرکه تماماً اکلا .
شیلماسی « کلمه توحیدک » حساً وذوقاً عرفانیله ممکن
اولور . جناب امام اثبات عینیت ایله برابر تمیزده
اثبات ایلورکه بونده کی سر غریب ، بوتون عالمدن ،
بوتون آدمدن ، وجود مطلقدن عبارتدر .

فان قولنا : الانسان حی ، قادر ، عالم ، سمیع ،
بصیر ، متکلم والله تعالی کذلک لیس فیه تشبیه ، لانه
لیس اخص اوصاف الله تعالی .

« انسان دیریدر ، قادردر ، بیلیر ، ایشیدیر ،
کورر وسویلر وجنابحقده بویهدر . دیدیکمزوقت ،
شوقولمزد تشبیه یوقدر ، زیرا بونار اوصاف الله خاص
دکدرلر . »

وکذلک البرائة عن المکان والجهة لیس اخص اوصاف
الله تعالی .

« مکان وجهندن بری اولوقده جناب حقه خاص
اوصافدن دکدر . »

بل اخص اوصافه انه قیوم ای هو قائم بذاته وكل
ماسواه قائم به لابذاته وانه موجود بذاته لابغیره وكل
ماسواه موجود به لابذاته بل لیس لاشیاء من ذواتها
الاعلم وانما الوجود من غیرها عن سبیل العسارية
والوجود لله تعالی ذاتی و لیس بمستعار فهذه الحقیقه
اعنی القیومیة لیست الا لله تعالی .

« ذات باری به مختص اولان صفت قیومیت در .

یعنی جنابحق کندی ذاتیه قائم اولوب اونک ماسوایی
کندی ذاتیه دکل ، اونکله یعنی جناب حقه قائمدر .
وجناب حق غیریله دکل ، کندی ذاتیه [یعنی بلاسبب]

موجود اولوب اونک ماسوایی ایشده کندی ذاتیه
موجود دکدر ، حقه موجودر . اشیا ، ذاتیت
مخصوصه لری اعتباریه مدومدر ، یعنی ذاة الاهدن
باشقه ذوات ، ذوات اشیا عدمدن عبارتدر . چونکه
اشیا به وجود ، عاریت طریقله کندیسنک غیرندن کلیر .
وجود ایشده . ذاتی وغیر مستعار اولارق ، جناب
حقه مخصوصدر . قیومیت صفتندن عبارت اولان
بو حقیقت ، انجق جناب حقه مخصوصدر . »

جناب اما شوسوزلریله یک مهم مباحثی تلخیص
ایدیور . اولاً « عدم » کلمه ک مؤدای حکمی وحقیقتی
میدانه قویور . عدم ، حقه مضاف اولمایان وجودیت ،
یعنی بر فکر تمتع ومتناقض دیمک اولویور ! اگر
اشیا حقدن غیری فرض ایدرسک . بو اشیا عدمدن
عبارت قالیور . چونکه اولرده کی وجود ، حقدن
مستعاردر . بو وجودی اشیاانک آیرسک ، نه قالیورده